

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ ПРИНАДЛЕЖИ И НА ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО

ЕДИН СИН НА БЪЛГАРИЯ даде на цялото международно революционно движение важни теоретически указания и примери на твърдост и борба. Великият Георги Димитров посочи на комунистите от колониалните и зависимите страни, намиращи се под тираничното империалистическо иго, как да се борят за създаване на единен фронт срещу империализма и вътрешната реакция, срещу сектанството и десния опортюнизъм, и тези указания и сега още помагат на комунистите в Латинска Америка да заемат правилна позиция в борбата за освобождение на своите страни.

Днес Димитров не е жив. Но неговите идеи триумфално шествуват върху голяма част от света и под небето на неговата родина се все знамето на социализма, носено от Партията, която той толкова обичаше и на която завеща целия си живот.

Елсон КОСТА
Бразилия

ВЕЛИКИЯТ СИН на българския народ, героят от Лайпциг — Георги Димитров, принадлежи не само на българския народ, а и на цялото човечество. Когато той ръководеше славния Комунистически интернационал, той ни учеше, че фашистката диктатура е жестока власт, обаче е временна. Никога не сме забравяли тези негови мъдри слова и те ни служат за ръководство в нашата борба.

Мартин РОДРИГЕС
Парагвай

ЗА ВСИЧКИ БЕЛГИЙСКИ КОМУНИСТИ, както и за комунистите от целия свят, Българската комунистическа партия ще бъде винаги светъл лъч, защото тя е Партията на Георги Димитров, Партията на човека, който пръв в самата България на нацисткия звър се опълчи срещу него, накара го да отстъпи и с това възвърна на света вярата в победата.

Жорж ЕДИНБОР
Белгия

В КЪРВАВАТА НОЩ на хитлеро-фашизма великият син на българския народ Георги Димитров даде на работничката класа чрез своето мъжествено държание на Лайпцигския процес най-добър пример как да се борим срещу войната и фашизма.

Георги Димитров каза тогава, че употребата на фашистки методи на управление не е признак на сила, а признак на слабост на господстващата експлоататорска класа. А колко повече това важи днес! Сега възможностите на немските империалисти са намалели и ограничени. Днес съществува мощен световен социалистически лагер, който все повече и повече определя насоката на развитието на световната история и чиято сила постоянно расте.

Макс ШЕФЕР
Германска федерална република

ЧЕСТИТА ХОТНИШКА НАПОИТЕЛНА СИСТЕМА!

Неделното утро, вчера, събра отново стотици трудещи се край помпената станция „Хотница—2“. Десетки камиони, натоварени с кооператори, работници и служители, младежи и девойки се отправиха към станцията. Тук, сред потъналото в зеленина поле, си дадоха отново среща прославените майстори от бригадите на Никифор Нейков, Недялко Каранешев, Станчо Велев, Стойко Бонев, звената на Кирило Кукумеева, Йорданка Поп-Йорданова и др. от Самоводене, кооператорите от бригадите на Тодор Чанов и Грехите на Тодор Дечков и Михаил Тодоров от Поликраище, на Йордан Костадинов и Владимир Статев от Долна Оряховица, проектантите Кирил Попов, Петър Андреев и Любен Петров, багеристите Атанас Стойчев и Тончо Колев и много други. Всички с възхищение се любяха на снежнобялата красива сграда на станцията, прилежащата към водния канал и опипаха водата, минаваща около големите мощни помпи. В техните разговори оживяха тежките дни на суровата зима и дълбоката пролет. Сякаш невероятни изглеждаха спомените им за преодоляване на трудностите по изкопаването на каналите и по правата на съоръженията. Сега пъстрата пътека от главния и второстепенни канали проясва плодородните ниви и осигурява заради на буенно израсналите култури.

Скъпи гости на трудещите се от този край бяха секретарят на Централния комитет на БКП Начо Папазов, членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стойков, председател на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет Йордан Костов и други партийни, държавни и обществени дейци.

Другарят Начо Папазов прерязва лентата и чести ча кооператорите новата напоителна система „Хотница—2“.

Край сградата на помпената станция „Хотница—2“ се състоя кратък митинг. Инж. Атанас Атанасов, зам. председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, направи кратък доклад за строителството на системата.

С право може да се каже, — подчерта инж. Атанасов, — че изграждането на Хотнишката напоителна система е една от най-крупните придобивки и още един нов дар от нашата Партия и Правителството за нашия окръг. Осъществяването на това голямо дело е практически изпълнение на величествената програма, начертана от Осмия конгрес на Партията, за построяването на социализма и комунизма в нашата страна.

Напоителната система „Хотница“ се явява като по-нататъшно разширение на Росишката напоителна система, с водозапасния язовир „Ал. Стамболийски“. Хотнишката напоителна система прибавя нови 60 000 декара поливни площи към Росишката в землищата на Самоводене, Поликраище, Д. Оряховица, Драганово и Ресен.

След доклада другарят Начо Папазов сърдечно приветствува кооператорите и кооператорите, строителите и монтажниците от името на Централния комитет на Партията и Правителството. Той даде висока оценка на труда на жената кооператорка и обрна особено внимание на ефективното използване на водата.

Няколко са факторите, — каза другарят Папазов — от които зависи изобилието на селскостопански продукти. Това е, първо, трудът на кооператорите, който вече е налице. За-дружният труд прави чудеса. На второ място, това е механизацията. Нашето селско стопанство с всеки изминал ден получава все повече и по-нова модерна техника. Тя помага на селскостопанските труженици да вземат от майката-земя все повече блага.

На трето място, това е водата. Ние осъществяваме широка програма за увеличаване на поливните площи. И в този тържествен момент трябва да отправим поздрав и благодарност към инициатора за усвоя-

(Следва на стр. 4)

ПЪРВАТА В СВЕТА ЖЕНА — КОСМОНАВТ В Космоса — Валентина Терешкова

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 73 (1828)

В. Търново вторник 18 юни 1963 г.

Цена 2 стотинки

Победа на жените

Завчера българските жени с двойно по-голяма радост посрещнаха изстрелването на шестия съветски космически кораб — „Восток—6“, пилотиран от първата жена-космонавт Валентина Терешкова. Радвахме се и ние. През целия ден слушахме с възхищение съобщенията за нейния епохален рейс в звездните простори, за това, че отлично понася състоянието на безтежливост.

Космонавтката Валентина Терешкова е наша връстница и това прави радостта ни още по-близка. Както нея, така и нас, възбуждат едни и същи мисли, чувства, стремежи и желания. С подвига си тя показва мъжеството и твърдостта на цялото младо съветско поколение, възпитано от славната КПСС.

Полетът на Терешкова е нова победа на жените от цял свят в навечерието на Световния конгрес на жените, който наскоро ще бъде открит в Москва. Той е възбуждаше за нови трудови успехи и в нашата борба.

инж. ДОБРЕВА

инж. МАНЕВА

Захарна фабрика при ДЗЗ

в Г. Оряховица

ТЕКСТИЛКА В КОСМОСА

Новината, че в Космоса лети жена, предизвика неизказана радост и сред нас текстилните работнички от ДИП „Васил Мавринов“ — В. Търново. Радостта ни се подсилва още повече от това, че първата жена-космонавт — комунистката Валентина Терешкова — е представителка на нашия текстилен бранш.

Този велик триумф на съветската техническа наука е гордост не само за съветските хора, но и за нашия народ, за миролюбивото човечество от цял свят.

Възбуждени от смелия полет на първата жена-космонавт Валентина Терешкова ние, работничките от текстилната фабрика, заявяваме, че стоим здраво около нашата Българска комунистическа партия и в чест на предстоящия Световен конгрес на жените в Москва сме работим с още по-голям младежки жар и ентузиазъм за изпълнение на плана по всички показатели.

Йорд. Абаджиева

Текстилна-орденоноска от ДИП

„В. Мавринов“ — В. Търново

ВИКТОРИЯ

ГЕНОВА

Някога моминските ръце знаели са само дар да вземат и с копнеж над плахото сърце да заспиват във нощите звездни...

Бъв двубоя със живота лют ст покори, и добри, и тихи — груби и изтръпнали от труд към неправдите във юмрук се свиха!

А когато прогрява война и пожар над хоризонта светна те поеха бойни знамена, стреляха с омраза в враговете!...

ПЪРВАТА

Първата жена, първата девойка полетя в Космоса!...

И сега над мирната земя светла вест крилато се понесе, чудна вест далече прогрява...

О, така, така е трудно в песен да прелея със задъхван стих своето възхищение голямо — цял живот мечта в сърцето крих и я виждах във съня си само...

А лети днес моята мечта в две момински длани оживяла!... Първата девойка полетя към звездите! — Тя сама — звезда за нас!

БРАТ И СЕСТРА В ЗВЕЗДЕН ПОЛЕТ

Светът отново е удивен. В шурм към небесните висини е „Восток — 5“, направяван от съветския подполковник Валерий Биковски. Но още не заглъхнал възторгът от неговия епохален подвиг и ето нова

— крилата и чудна — обходи света, развълнува хората от нашата планета. В орбита около Земята е космическият кораб „Восток — 6“, пилотиран от първата жена-космонавтката Валентина Терешкова.

Нас винаги ни е възхищавал героизмът на съветските жени. Възхищава ни и подвигът на Валентина, който е три-

умф на съветския обществен строй, грандиозна победа на великото дело на социализма и комунизма.

Жените от цял свят — бели, жълти и черни — посрещат с голяма радост и възхищение полета на Терешкова, извършен в навечерието на Световния конгрес на жените в Москва.

Ние, българските девойки и жени, виждаме в това значимостно събитие нов стимул към по-нататъшни успехи в труда и ученето за благото на скъпата ни Родина. За това от сърце пожелаем на смелата комунистка Валя и на ней-

ния космически брат Валерий щастливо завръщане.

инж. Василка ГОГЕВА
проектант в Окръжната проектантска организация — В. Търново

С името на Валя

Известността, която от щандовата работничка при Промишления комбинат в Г. Оряховица посрещнаха с възбуждаване двете последователни мирни победи на Съветския съюз в завоюването на Космоса. Те решиха гънхатата бригада отсета нататък да носи името на първата жена-космонавт. Във връзка с това работничките обещаха до края на месеца да произведат надпланова продукция за 2000 лева и цялото производство да бъде само качествено. Името на патрона за дължава работничките от щандовата работничка с още по-голям ентузиазъм да водят борба за високо качество „Бригада за комунистически труд“. За това те призоваха всички бригади от Промишления комбинат да положат всички сили за превъзвисяване на обещаанията пред Партията.

К. Михайлова

Наравно с мъжете

В неделя бях на работа. Предавах зеленчуци на кооперативния магазин. Връщайки се на обед в къщи и двете ми деца ме посрещнаха на вратата с думите:

— Майко, ти чу ли, жена лети в Космоса! Валентина се казва.

Просъзиха ми се очите. Не знам от радост ли, от възторг ли бе това. За първи път в историята жена в Космоса и то

наша съветска сестра. До вечерта всички в бригадата знаеха новината, а вечерта само за нея говореха. Мнозина вече бяха научили биографичните данни за Валентина Терешкова.

Колко е хубав животът днес! Жените се трудят наравно с мъжете във всички области на труда.

Пенка ВАСИЛЕВА

бригадирка в ТКЗС — Павлини

ДРУГАРЯТ НАЧО ПАПАЗОВ В ОКРЪГА

В събота и неделя секретарят на ЦК на БКП др. Начо Папазов гостува в окръга. В събота той има среща с бюро на Окръжния комитет на Партията. На нея бяха разглеждани най-актуалните проблеми и на първо място задачите в областта на промишлеността и строителството. След това, съпроводен от секретарите на Окръжния комитет на Партията Д. Стойков и Ив. Диков, другарят Папазов посети дървообработващото предприятие за паркет, фурнир и перилари във В. Търново, където се запозна с изпълнението на плана и трудностите, които срещат колективът на предприятието.

След обед др. Папазов посети ДИП „Елба“ — гр. Елена. Директорът на предприятието Йордан

Гайдаров разказа за практически мерки, които предприема ръководството за осигуряване изпълнението на плана по всички показатели. Привечер др. Папазов гостува в кооперативното стопанство в Буковина.

Вечерта, придружен от секретаря на Окръжния комитет Д. Туджаров, секретарят на ЦК на БКП присъства на тържествения юбилейен концерт по случай 10-годишнината на смесения хор при образцово народно читалище „Напредък“ — Г. Оряховица.

В неделя др. Папазов посети изграждащото се студентско градче във В. Търново за Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“. След обед той гостува на гр. Свищов.

ЖИВОТ И ДЕЛА - ВДЪХНОВАВАЩ ПРИМЕР

Виктор ВИНОВАДОВ

„ТОЙ НЕ УМИРА!“

В бял мавзолей нато парус на кораб,
без капитали хитри,
визити с живите,
вечно сред хора,
лени другарят Димитров
И сякаш за миг
с уморено лице,
отдаден на мисли и грижи,
спойсвал е сини ръце,
и само за миг се не движил...
Но в шума на листата
и в детския смех,
където животът пулсира,
сърцата тупат
и ланките с тях
визват:
„Той не умира!“
Песен моя!
Не зад ширите черни
над мирни простори тича!
„Димитров“ и
„Коминтерна“
света ги помни
и обича.
„Той не умира!“
Като него така,
различавайки всички прегради,
към слънцето вдигат
желана ръка
димитровградските сгради.
„Той не умира!“
Бетонни стени
поставят юзи на реките.
На слънцето
с румени, сочни страни
щастливи се смеят момите.
„Той не умира!“
И в пролетни дни,
и в безсънните
трудни нощи —
където поискаш,
натам погледни —
Димитров живее още!
Пищните фрази,
сметливите изрази
и казват със пълен глас:
„Он не умира!“
по руски казвам,
уверено повтарям аз!

ДВЕ РЕЧИ

В ЕЧЕРТА на 29 септември 1922 година в театър „Ренесанс“ се свикваше публично събрание. Нас, неколцина комсомолци, току-що и за първи път пристигнали в столицата, ни ждана неодолимо любопитство — на събраниято, свикано от професионални организации, щеше да говори и Георги Димитров. За нас името на комунистическия и пролетарски вожд звучеше като легенда. Колко пъти сме завидвали на ония, които имаха възможност да го слушат. В нашето малко затънтено градче той никога не беше идвал. И надали щеше да дойде.
И ето, сега можехме да го чуем.
Наистина, темата на събраниято не ни засягаше, но не беше работата в темата. И ние отрано се заваряхме около театъра, огледахме го внимателно, разучихме откъде се вижда, и заедно с първите посетители се виждахме вътре, като се настаняхме на балкона до вратите.
Отначало, както на всички такива събрания, хората се точеа, не бързаха, оглеждаха чълъм салона и заемаха празните места. Ние, младежи от провинцията, дошли да се учат в столицата, измержахме внимателно посетителите и се мъчихме да отгадаем като какви ще да са тези щастливи столични жители, какво ли работят, какви ли политически разбирания имат. А в тях нямаше нищо интересно. Те бяха скромни слушатели и държавни наемници, само облечени в дупчици бяха се

Велик син на българския народ

На 18 юни се навършват 81 години от рождението на Георги Димитров — великия син на нашия народ, безсмъртния вожд на Българската комунистическа партия, един от най-големите дейци на международното комунистическо движение. Победата на нашия народ в славното Деветосептемврийско въстание и развитието на социалистическа България са неразривно свързани с неговото име и дело.
Годишнината, която нашият народ ще отбележи на 18 юни, повече от всеки друг път ще се чествува в обстановка, когато идеите на Георги Димитров намират пълен простор на проявление и приложение. Известно е, че Георги Димитров стана велик деец на международното комунистическо движение със своята страстна борба срещу десните и левите отклонения от марксизма-ленинизма. Негови са думите, казани на VII конгрес на Коминтерна, че, ако Ленин някога нарече „левинарство“ детска болест на комунизма, сега то се е превърнало във „вкоренен порок“, срещу който трябва да се води непрестанна борба.
И от трибуната на Коминтерна той поведе упорита борба срещу догматизма, ревизионизма и сектантството. Очерта новата стратегия и тактика на комунистическото движение, възкреси и творчески приложи в новата обстановка лениновите принципи. Тази нова стратегия вървяха комунистите от целия свят с мощни усилия за борба срещу хитлеризма и монархофашистката реакция и имаше огромна заслуга за успехите, които комунистическото движение постигна след Втората световна война.
Протест на възстановяване на ленинските принципи в международното комунистическо движение, който започна с XX конгрес на КПСС, по своето основно съдържание има същата насоченост, която беше характерна и за борбата, възглавявана от Георги Димитров. Неговите възгледи за това, че империалистическите войни все повече престават да бъдат фатално неизбежни, неговата линия за обединяване на всички демократични сили на нацията в единен фронт, за да бъдат противопоставени на фашизма, са в пряка връзка с историческите решения на XX и XXII конгрес на КПСС и на московските съвещания по същите въпроси. Макар оценките, които се съдържат в докладите на Георги Димитров пред VII конгрес на Коминтерна, и тези, съдържани в докладите на XX и XXII конгрес на КПСС, да се отнасят до два периода, твърде съществено отличаващи се един от друг, те се намират в пряка историческа преемственост, понеже са правдиво съобразени с

действителността и са в творческо съответствие с великите принципи на марксизма-ленинизма.
Поради това, когато Българската комунистическа партия, вървеща с решението на XX конгрес на КПСС и на своя Априлски пленум, поведе борба срещу култа към личността, срещу догматизма и сектанството, срещу застоя в икономиката, тя беше дълбоко убедена, че възкресява великите традиции, заветни и от Георги Димитров.
Георги Димитров ни постави задачата за 15–20 години нашата страна да постигне това, което другите напреднали страни при други условия са постигнали за цяло столетие. Петгодишният план, който беше приет на Петия конгрес на нашата партия и за разрабтане на който Димитров вложил целия си организаторски талант, предвиждаше с бързи темпове да се развие социалистическата индустриализация и електрификация на страната, да се осъществи социалистическо престроичество на селото, във всички сектори на стопанството да се повишава производителността на труда и да се снижава себестойността на продукцията. Заветна мечта на Георги Димитров беше да види България превърната от изостанала аграрна страна в страна напреднала, с модерна индустрия и с високопродуктивно селско стопанство. В това се крие залогът за благоденствието на българския народ.
Тази линия днес е подета от Българската комунистическа партия с огромна сила и енергия. Лозунгът „за ускорено икономическо развитие“ стана лозунг на всички конгреси и пленуми, които Партията проведе след Априлския пленум под ръководството на др. Тодор Живков. Нашият народ строи сега такива големи за нашите мащаб обекти като Металургичния комбинат в Кремиковци, промишления комплекс „Марича-Изток“, Азототорния завод в Стара Загора, Нефтепереработвателния завод край Бургас и много други. С построяването на тези заводи и промишлени комплекси, и по-нататък, с осъществяването на 20-годишния перспективен план, който беше приет от VIII конгрес на Партията, нашата страна ще се превърне в напреднала индустриална държава, способна да извърши постепенния преход от социализма към комунизма и да осигури всеобщо благополучие на народа.
С това наше поколение ще извърши заветните мечти, на които Георги Димитров отдаде своя прекрасен живот.

Д. МИТЕВ

Пример на свободолубивото човечество

Димитров бе пример за цялото свободолубиво човечество.
Над тесните партийни прегради се издигна духът на една нова борческа общност. Общите основи на цивилизацията бяха засегнати от фашизма. Повелителна необходимост бе да се брани цивилизацията с обединените сили на комунисти, социалисти, демократи, католици и протестанти, радикали и консерватори. Примерът и гласът на Димитров послужиха за обединение на всички сили. В негово име, в подкрепа на борбата му пред Лайпцигския съд в много страни се образуваха първите колонии на антифашисткия фронт. Това движение пробиха съюзите и партийните прегради, обедини хора от разни слоеве на обществото, хора с различни политически убеждения и поназа, че е възможно да бъдат преодоляни остарелите форми и формули и да се създаде нова борческа демокрация.
За съжаление, това бе само начало. Необходими бяха трагични опити и граждански усилия да се преодолеят ленивостта на сърцата и да се разкрият потенциалните демократични енергии, да се обединят от теснотни, предрасъдици и дремъв егизъм. Ако това движение би разтърсило още тогава народите и би се създал още тогава един демократичен световен фронт, — биха се спестили много страдания и мизерия на човечеството.
Пред Лайпцигския съд Димитров възглавяваше единството на антифашистката борба за свобода, патриотичните чувства и искрената любов към Съветския съюз. И както много неща в този процес станаха символ за бъдещите световни събития, така и спасването от Съветския съюз на този велик борец за свободата бе нещо повече от обикновен драматичен епизод в историята.
Неговата смелост и разум отблъснаха юмрука на германския палач! Единният фронт на свободолубивите хора от всички страни го подкрепи.
„Лайпцигер фолксгайтунг“,
10 юни 1949 г.

Георги Димитров приема поздравления по случай рождени си ден и навършване на 65 години. София, 18 юни 1947 година.

КОМУНИСТИЧЕСКИ РЪКОВОДИТЕЛ С ИЗКЛЮЧИТЕЛНА СИЛА

Запознах се с Димитров на състояния се в Москва VII конгрес на Комунистическия интернационал.

По това време нашата страна преживяваше тежки моменти. През август 1933 година кубинският народ, начело с работническата класа и учащата се младеж като боев отряд, беше съборил чрез една обща стачка крвавата терористична диктатура на Мачадо — лакей на северноамериканския империализъм.

„Посредниците“ яки — империалистически интервенционисти, които твърдяха, че „посредничат“ между Мачадо и опозицията, за да търсят „спогодба в рамките на конституцията“ — след падането на Мачадо наложиха желанието от тях правителство на Карлос Мануел де Сеспедес.

През септември 1933 г. под натиска на едно неискрено до тогава стачно движение и голямо антиимпериалистическо движение войниците и подофицерите излякоха от армията офицерите и властта бе взета от едно правителство, образувано главно от студенти и професори. Империалистите започнаха да работят сред новото командване на войската, отказана признаването на новото правителство и улякоха да го заменят с друг, което имаше за задача с тяхна подкрепа да смисне работническата класа и революционното антиимпериалистическо движение.

Но и това правителство, дошло на власт през януари 1934 година и оглавено от Мендета, бе принудено от работническото и народното движение да пусне оставка и бе заменено фактически от една военна диктатура, скрита зад бледо цивилна маска.

През март 1933 година пролетариатът бе подтикнат към обща политическа стачка без необходимата подготовка. Тази стачка бе потисната дивански. Политиката по заповедите на Педраса

Блас РОКА
член на националното ръководство на Единната партия на социалистическата революция

започна зверски терор. Затворени бяха стотици работници. Политическите затворници бяха подложени на мъчения. Много граждани бяха избити по улиците или в участъците.

Дребнобуржоазните партии и групи преминаха в нелегалност, в каквато вече беше Комунистическата партия. Голяма част от водещите на дребната буржоазия избягоха в чужбина и заявиха, че ще нахлуят в острова с вторжествена експедиция за завземане на властта. Мнозина други обаче останаха на острова в чално бездействие.

Работниците бяха преследвани жестоко. Участието само в синдикално събрание бе достатъчен повод, за да бъде човек осъден на 6 месеца затвор. Правителствени агенти започнаха да организират синдикати, контролирани от държавата, за да измислят работниците.

Тези бяха условията, които господстваха в нашата страна, когато бе свикан VII конгрес на Комунистическия интернационал, на който чухме пламенното и мъдро слово на Димитров.

Георги Димитров ми направи силно впечатление. До средата на 1935 година за него знаех много малко, тъй като в Куба пристигаха много малко сведения за международното комунистическо движение, поради изолацията, в която се намирахме, преследванията и нелегалността. Знаех, че това беше велик човек от Лайпциг, който се беше държал възхитително на процеса по обвиняването на Райхстага и бе обхванал нацистите и извоювал свободата си под натиска на едно голямо движение на международна солидарност, в което и

ние, кубинците, бяхме дали скромно принос. Обаче, когато го видях отблизо, когато чух неговите напътствени слова, убедителния оън на неговата реч, когато преценях неговата скромност, неговото внимание към всички въпроси и към всички делегати — разбрах неговата изключителна сила като комунистически ръководител.

Докладът му, изводите и заключителното му слово на конгреса на Коминтерна отвориха пътя на надеждата за тържество на кубинските трудеци. Онова, което той говореше за единния фронт, за борбата за демокрация и граждански свободи, за антиимпериалистическа борба, ме караше да мисля за съществуващите тежки условия в нашата страна и за начините за бързото им изменение.

Ленинският анализ и директивите, дадени от Димитров на Седмия конгрес на Коминтерна, вдъхновиха нашата партия и в Куба да поведе широка политическа на единен фронт. Тази политика за късо време обрча положението и спечели алианса за политическите затворници, убеждаване за партийните организации, легализиране на самата партия, профсъюзно единство на работническата класа, създаване на Конфедерация на кубинските трудеци се и свикване на Велико народно събрание, което ни даде конституцията.

От VII конгрес насам при всеки труден момент, при всяка изложена дискусия, при всяко неясно положение, когато възникнаха съмнения или колебания, щеше прибегнаме към доклада на Георги Димитров за да намерим точната ориентация, нужното вдъхновение, полезните указания, да да намерим марксизма-ленинизма.

От високото си място в Комунистическия интернационал Димитров ни насочи чрез своите статии и позиви по пътя на борбата против подплавящите на война, в защита на мира, който, макар и лош, бе за предпочитане пред войната.

БЕЛНОВРЪХ ПЕЕ

Белноврех е свидетел на цялата хайдушка дейност на Филип Тотю. Тук е родил и загинал легендарният Панают Хитов. Тук на този славен връх в 1860 година турските поробители откриха първата каменоломна мина в България. Положението на работниците както в рудниците, така и на минарските, които трябвало да превозват каменните въглища до Свищов на самар или на каруца, било много тежко. Това стига и до ушите на нашия поет и революционер Христо Ботев, чак в Вукреш и той в доклада от 25 март пише във вестник „Знаме“ за тежкото положение на работниците.
И през времето на капиталистическа България, положението на работниците в мина Белноврех не се подобрило. Ето защо пише в 1888 година основоположникът на социализма у нас Димитър Влагов в „Работнически вестник“:
„При държавната мина „Белно, връх“. Трененско, между другите работници работи и Пеню Първот. Тук е станчевият стачка от 22 ноември, когато поменатият работил в една от галериите, последната се засипа, затисна го и направи го на пестил. Пеню Първот работил 15 години във въпросната мина и, внида, се събрата на Белноврех, дълго му служил на държавата и гледат на осемцелното му семейство, което остава след него...“

Идва 1919 година. Стачките на работниците продължават. На 18 февруари стачкуват и минарските от Перник. Товагава вие в Перник и минарските Христо Пастухов реших да се спраи със стачниците и 150 души от тях били изпратени през месец април 1919 година на заточение в с. Станчев-хан — Трененско. Положението на минарските от Перник било ужасно. Без отопление и захранване спали две седмици в училището по голите дъски.

Това много хубаво описва Александър Милев в книгата си „Теснища крепост“.
„Едно рано утро забелязахме неприятели, че към нас идват. Георги Димитров и жена му Люба. Ние ги посрещнахме радостно, заобиколихме ги на полната пред училището и започнахме да ги разпитваме, повоинички налетяха и ни разпитваха. Един от офицерите се опита да арестува Георги Димитров, но той му показва депутатската си карта и офицерът си отиде. Събрахме се всички интернационали около тях и насладихме на полната. Люба разказа на всички по две норабички, като ставаше цялото село, улей бе излязъл глас окуражаваше всички ни.“

— Куран, другари. — казваме ни тя, — целта на буржоазията е да сломи духа на минарските от Перник и затова ни докара тук. Но вие трябва да знаете, че другарите от цял Перник и Партизанския да ни подкрепят и вий, скоро времето ще ни освободи!“

Днес тук често идват поинери от околните села.
Ето това нагари желателите на този край на 15 и 16 юни тук да стане първото събрание на поветвет на 81-та годишнина от рождението на великия син на българския народ Георги Димитров, който намери време от своя бурен живот да посети Белноврех.

Георги КАРАСЛАВОВ

Петър БОГДАНОВ

ГОВОРЯТ ПЪРВЕНЦИТЕ

НАШИЯТ ОПИТ В ПОЛИВАНЕТО

Високите добиви от околните и зърнохлебните култури бригадата ни, а и стопанството като цяло, постига благодарение на това, че ние провеждаме и спазваме сроковете за всички агротехнически мероприятия. През зимния сезон кооператорите и механизаторите, ведно с бригадирите и звеноводите, опресняват своите знания, като се учат от най-добрите и специалистите. Затова и нашите успехи в селското стопанство ежегодно растат, а задачите, които се поставиха от Осмия конгрес на БКП, на практика се осъществяват.

Едно от тези мероприятия, което допринася за увеличаване на добивите в ТКЗС „Път към комунизма“ — гр. Павликени, от единния площ, е поливането. Считам за необходимо на него да се спира.

До миналата година, например, в площите с есенници между 40-60 м прокарваме бразди. Практиката показва, че колкото са по-малки лехите, толкова по-добре се поливат и по-качествено. Сега и браздите, които са прокарани в захарното дъвкло, са повече, което ще улесни поливката и по-правилно ще разполагаме водите в самите блокове. Самите бразди правим с по-голяма ширина на дъното, за да побираят повече вода и тя да се движи по-бавно. Мислята ми е, че, ако не сме извършили правилно подготовката, с каквито и квалифицирани кадри да се разполага, ще получим лошо, некачествено поливане и ще разхитим известна част от водата.

При прокарването на браздите и лехите спазваме наклон на терена от 2 до 10 на сто. Голям ли е наклонът или опасност от ерозия на почвата.

Самото прокарване на браздите, които се правят с каналкопачел, се контролира от заведущ водоползуването, а през тази година, на предложение на бригадирите съвет, за тази цел определених и кооператор, който е ходил на курсове по поливане, за да можем по този начин да научим и втори човек от бригадата.

През миналата година дадохме добра поливка на пшеницата и резултатът е налице. От поливните площи получихме по 440 кг, а от непливните — по 175 кг, средно от декара.

Скокове в добивите имаме и при царевичката, захарното дъвкло. Наша слабост бе, че през миналата година малко ползувахме поливаческите кутини при околните култури. Саваните бяха по-малки и еднообразни по големина. Необходими са и повече поливачески дъски, защото кооператорите, които работиха с такива, не унищожиха нито клас от посева, водата равномерно се отпращаше из блока и скоростта ѝ в браздите беше намалена.

За тази година направихме по 10 големи савани и по 3 малки на звено, дадохме допълнително и по 3 чифта ботуши на звено.

ПАЗЕТЕ РЕКОЛТАТА ОТ ПОЖАРИ!

Срочното и без загуби прибиране на реколтата е най-важната селскостопанска работа през лятото. За нейното изпълнение се включват много хора и техника. Тук гав въздухът трепти от жегата, покат напърхнали житни стъбла и класове. Само една малка искра от клещка кибрит или небрежно хвърлена цигарена пепелка е достатъчно да унищожим голяма част от хляба на народа.

Достатъчно ли се замислят всички хора как да се опазят тази ценна реколта от пожари? Не, не всички. Този отговор потвърждават и станалите пожари през лятото. Години наизмък, през юли горяха кръстци от пшеница в ТКЗС — Долна Липница, запалени поради небрежността на тракториста Петър Бояджиев. Той свали искрогасител, поставя само мрежа, която скоро прегорела и излезло е в яри предизвикан пожар. Запален бе и пшеничен блок на ТКЗС в с. Страхилово, тъй като трактор ХТЗ-7 е разкарвал гориво по блоковете без пожарогасител.

Основна слабост през 1962 година беше тази, че се подценява много опазването на славата от пожари. В резултат на това бяха опожарени тонове слама, така необходими за народното стопанство. В края на юли изгоряха шим слама на ТКЗС Ореш по вина на група кооператори, които работили по складването на славата и пушели. Запалена бе една купа слама в ТКЗС — Павликени по вина на тракториста Георги Маринов, който е лепил гума на мотора си, запалил стърището, но не взел мерки да го изгаси и огънят се пренесъл в славата.

Понуките от миналогодишните пожари трябва да се имат предвид сега от всички кооператори и механизаторите, от ръководствата на ТКЗС и ИЗС, от общинските на родни съвети. Задачата е преди всичко да се обезопасят тракторите и комбайните, да се инструктират механизаторите. Във всеки стопански двор да се осигурят противопожарни средства. По време на жатвата и вощитбата противопожарните отговорници да упражняват постоянен контрол и навреме да предотвратят и най-малката причина за избухване на огън.

На работа за бързо прибиране на реколтата без загуби от пожари!

Р. РАДЕВ
инспектор по противопожарна охрана при Окръжния народен съвет

Отделни блокове за поливка ние предадохме на звената и в тях работиха един и същи кооператори. Това спомогна да се удължи водоползуването, защото тук се работеше от рано до късна вечер.

През март и особено през април тази година се получи засушаване и миналогодишният ни опит по поливането отново бе в действие. По същия начин се ползва отделни блокове с есенници. Само за един ден поливачите ни вместо по 5 декара полиха по 7 декара на човек.

На отделни блокове направихме опити за предсеитбено и следсеитбено торене с обикновен и гранулиран суперфосфат. Това също дава резултат. Не мога да отмина и друго, на мен и на кооператорите много ни помагат агрономът в ТКЗС и специалистите от Комплексната опитна станция, за да се следи влагата в почвата и да се полива тогава, когато е нужно. Добре работим и с колектива на Наполеителната система.

Чрез дължуване ние поливаме само край каналите и на отделни места в блока, там, където не можеше да се полива гравитачно. Поливка извършваме, защото всички сме убедени, че резултатите са много по-големи. Но, за да става това качествено, ни помагат опреснителните курсове, които провеждаме през зимата. Оттам знаем, че водата трябва да се дава на растението допозвола, че да натаява, а не да залива. И така правим. Никога не забравяме, че без подравняване, без подготовка на площите, без права на доброточествени бразди и лехи, без квалифицирани кадри е немислимо високопроизводително поливане.

Аз бих искал да сподела и една такава мисъл — хубаво би било и други бригадири от окръга да споделят опита си, за да се научим взаимно. От това ще имаме полза всички и преди всичко народното стопанство.

Ив. АТАНАСОВ
бригадир на първа комплексна бригада при ТКЗС „Път към комунизма“ — Павликени

ЗА ГОЛЕМИТЕ НЕЩА е хубаво да се разказва прости, но от сърце. Така бих искал да ви разкажа и за онова творческо горене, в което се намират инженерно-технически персонал и големите работнически колектив на ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец. Не беше отдавна, когато при тях се роди първата социалистическа бригада за технически прогрес, после втората, третата, а сега те са вече четири. Това са четири отряда които цурикуват с търпението и знанията си новите и сложни проблеми, изпробвани пред родното машиностроене.

БЕШЕ ПРЕЗ ЕСЕНТА. Главният конструктор Стефан Бояджиев и конструкторът Димитър Тодоров някак особено оживено вървяха през цеховете и залите, но се застояваха по-дълго около транспортните ленти. Там разпалено спореха, ръкомахаха, облеждаха всяка подробност. Дойде и Людмил Стойчев, Сесаминият асистент в Машиноелектрически институт — София привел живо поздравяване старите си колеги. Само преди 6-7 години той излезе от този завод и пое пътя на учени. Тосава Стефан и Димитър му бяха едни от най-близките. Те му пожелаха голяма сполука в творческата работа и още нещо важно, много важно нещо. — Не забравяй завода! — поръчваха двамата другари, поръчваха всички.

И Людмил не го забрави. През тези години той често е

Задочните от IV курс на Механотехникума в гр. Русе Дончо Тодоров от цеха за нестандартно производство и Петър Петров от цеха за транспортни ленти при ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец редовно се консултират с инж. Милчо Коцев.

ПЕТИМАТА В КРЕМИКОВЦИ

Петима са. Дланите им са напукани от хоросана, а очите им са пълни с устрем. Скоро доходиха в Кремиковци, а вече се говори за тях. „Комсомолец“ — така ги наричат.

Търновските зидаро-мазачи по нищо не отстъпват на търновските майстори, — казва

Борис Янков, снабдител на IV строителния район.

И той самият понякога е затруднен — не може да смогне да им достави материали.

Малкият колектив е доволен от организацията, от вниманието на ръководството и затова работата му спори. Личи си, че

петимата мъже Иван Ангелов, Парашкев Рашков, Илия Христо, Иван Денев и Георги Куманов от село Обединение са решили да премерят сили с първенците на големия строеж.

Да им пожелаем успех.

Текст и снимка: Ат. Василев

Усвояват челния опит

Изпълнението на Генералната перспектива за развитие на нашата Родина по пътя на комунизма изисква и ДИП „Победа“ — В. Търново да увеличи обема на своята работа. За изпълнение на тази задача на помощ дойде и починал на лоянци, който намери добър прием сред търновските мебелисти.

В 5 школи 15 първенци предават опита си на 38 свои другари. Много неща от тънкости на занаята се доизясниха, нови подробности се научиха в проведените досега занимания.

Направата на всички видове стоблици, и плоскостите, може би, за някои лесна работа. Но само на пръв поглед е така. Това са най-сложните операции в мебелното производство, тъй като при тях се изисква най-голяма точност в измерването на детайлите. Оказва се, че Игнат Николов, Стефан Филев и други извършват тази манипулация най-добре. От значение е как Игнат, например, ще подложи дървото на машината, на каква дълбочина ще направи прореза, да не допусна брак.

В школата той и другарите му разказват на останалите работници от машинния участък за

всичките тези тънкости, за да може и те да правят само качествени детайли.

Особено приятно е да види човек мебели с красива полирана външност. За да се получи тя, е необходима добра предварителна подготовка — всеки детайл да бъде добре изшлайфан, да няма по него дракотини, пори, изкъртени части. За това се иска наблюдателно око, въус към красивото. И ето тук на помощ на другарите си идват Стефан Спасов, Михаил Йонков, Димитър Енев и Иван Драганов, които предават в школите своя опит. Матрирането на мебелите и технологическият режим при матрирането е също важен процес. То се извършва с нитроцелулозен лак, който се намазва върху плоскостите с бада. Умението на бригадир на матрирния участък Стоян Петров вече е достояние на всички. Цаню Колчев от матрирния участък с помощта на технолога предава на другарите си всички тънкости при подготовката на щелцаловата полировка.

Недядю Михайлов, излъчван през цялата 1962 година за първенец, разказва: „Ние работим на верига. Все-

ки трябва да извърши дадена операция в определено време, за да не чака другите след него. Първата ми задача, когато дойда на работа, е да подреда инструментите, да проверя дали всички са годни за работа. Внимателно оглеждам в какъв вид пристигат при мен детайлите, как е извършен работата преди да дойдат до мен. Освен преките ми задължения, аз правя и цялостно оглеждане на мебелите — дали няма нещо изкъртено, да не е паднал винт и своевременно оправам пропуските, а случва се и да връбам някой.

Недядю Михайлов още през миналата година се включи в почва „Предай своя опит и знания!“. Благодарение на това трима другари преминаха в горен разряд. А Янко Пашов и Христо Ангелов го заместят в неговата работа. По-висока производителност постигат и Гатю Иванов, Коста Шерев, Димитър Петков, Георги Кукумев.

Радостно е това, че резултатите от прилагането на Ловешкия почин в ДИП „Победа“ вече са налице.

Мария КИСЬОВА

пренасят сред работниците. В инструменталния цех един от най-добрите работници — Димитър Маринов (на снимката) вече диняред създава един от детайлите.

В завода като че всички живеят с раждането на тази нова машина. Бригадата на инженер Вълков е една удобна деснилка, която води целия колектив към поставената цел.

Отскоро са тук комсомолците Христо Николов и Петър Петраков. Те дойдоха със званци инженер направо от Института и намериха поле за творчество колкото цехи. Само преди 2-3 месеца те се заеха с един от въпросите, чакан своето теоретическо и практически решение. Социалистическата бригада за технически прогрес на Христо Николов работи върху автомат за раззана на тръби за ролките на транспортните ленти. Според предвижданията този автомат ще увеличи производителността на труда три пъти. Напрежението и безсънните нощи на сесните младежи специалисти пренесоха в своето трудово ежедневие. Те се готвят за друг изпит — най-големият! Него ще положат не в аудиториите, а тук, в завода, и най-добрата оценка ще бъде ритмичната песен на изобретения от тях, забързан автомат. В своите дирекции те не са сами. Висококвалифициранят стрижар Деню Райков — член на бригадата а тяхната жива връзка с работническия колектив с именното на дългогодишните машиностроители.

С тръвогите за новото, с търсенето на пътищата живеят се само тези малки, творчески ядра, наричани социалистически бригади за технически прогрес. Те са смели разумаващи, водещи целзя работнически колектив към големата сполука.

Бл. ИОРДАНОВА

ЛОВЕШКИЯТ ПОЧИН — ОСНОВА НА УСПЕХИТЕ

Макар и малко късно да почна работата по ловешкото движение в Захарната фабрика към Държавни захарни заводи — Г. Оряховица, то успехите, които се постигнаха, са значителни. Това се дължи на проведената широка организаторска и разяснителна дейност. При осъществяването на отделните мероприятия по приложението на този прекрасна инициатива не се постави за цел да бъдат постигнати само временни, ефективни резултати. С внимание се обсъжда възможностите, починът да се превърне в постоянен метод на действие. Първенците бяха грижливо издирени. Изработен бе план-график, в който се посочаваше точно на коя дата и кое място съответните първенци ще предават своя опит.

Най-редовно и организирано започнаха събирателни в отдел „Цикловни резачки“. Особено устремие прояви дългогодишният опитен майстор К. Йосифов — носител на значката „Отличник“ на Комитета по промишлеността. След всяка теоретическа лекция той отвеждаше своята група на работното място и практически разкриваше „тайните“ на своя опит. Не само на занаятията, а по всяко време на производствения процес Йосифов обхождаше и сега обхожда участниците и им оказва помощ. Трудът му не отиде напразно. Почти всички от неговата школа повишиха квалификацията си, а А. Матров и П. Цонев се издвигнаха с него. Пълноценно обмениха своя опит и първенците Л. Андреев и Н. Пенчев. Другарите им работят вече далеч по-добре, а И. Иванов, Н. Радупов и П. Кичев наистинаха своя първенец.

Смисъл и съдържание примерът на ловчанци става и в работата на отдел „Центрофугал-

ни помпи“. Тук естеството на работата е по-друго: работи се на малки звена и различни обекти, техниката е разнообразна и сложна и изисква прецизна квалификация. Именно това наложи всички хора да придобят уменията на най-добрите, което ще бъде гаранция за извършването на качествен ремонт, а оттам — намаляването до минимум на аварите. Съзнавайки това, челниците П. Карашанов и Ст. Димитров добре се подготвиха и на събирките проявиха старание да бъдат разбрани. Характерно е, че на срещите в този отдел участниците взаимно се контролират, изтъкват се слабостите, критикуват се виновниците и издирват пътищата, по които най-лесно да се отстранят недостатъците. По този начин работниците виждат, че работата е обща грижа и всеки се стреми да расте и се развива по първите. Такива тук вече са много: Н. Панчев, Т. Петров, Н. А. Мянгов, Н. И. Мъглов и редица още.

Не лошо се приложи движението и в останалите отделни. Заслужава да бъде изтъкната добрата работа на първенците в бучковия отдел и особено на тези от външния съоръжения с координатор В. Парцалев, чиято работа по ремонта в момента се сочи за най-качествена.

Целният колектив почувствува отблъзо силата на Ловешкото движение и затова срещите за обмяна на опит се наложиха, като жизнена необходимост във фабриката. Те ще бъдат изпозувани и по време на кампанията, където най-добрите захаровари ще обучават десетки младежи хора, на които ще бъде по-перен сложният технологичен процес на захароварството.

Ив. АРГИРОВ

НАШАТА МАГАЗИНЕРКА

Ако отидете в с. Горско Калугерово и запитате за магазинерката Генка Стойчева, ще ви кажат:

„За коя питате? А, за Генка? За нашата магазинерка? ... „Нашата магазинерка! ...

В тези две думи се крие голямата общ и близост на населението. Каква по-голяма награда от тази хората да се обичат и да те наричат „наш“?

Макар магазинерката на Генка да е малко, работата ѝ е много резултатна. През миналата година тя е преизпълнила плана

си с 3000 лева. Та това не е малко за малкото село! Колцина магазинери от сухиндолския район могат да се похвалят с толкова изпълнение на плана? За това се иска общ в работата.

А как може Генка Стойчева да изпълни плана си? Къде се крие „тайната“ за този успех? Нека я оставим самичка да ни разкаже.

И тя започна своя разказ срамежливо, стеснително, така, както приназват работниците:

— Аз търся постоянна доброкачествени стоки. Винаги съм отзивчива към купувачите. Планът е съдържане на работата. Той ми е един вид „дневния режим“. Не чакам закупници, а два пъти седмично ходя в Павликени, в клон на ОТП, за да си набавям стоки. Още не съм се върнала със стоките и пред магазиня ми е „сбор“. Клиентите чакат, за да видят какво ново съм доставила. Да се обслужва купувача не е лесно, защото изискванията на хората се увеличават. По какви ли не разнообразни въпроси става нужди да беседвам с купувачите. Често пъти ми се задават въпросите: „Какви десени се носят?“, „Какъв цвят ще ми отива като съм руса?“, и пр. Сякаш клиентката не идва да купува, а да се съветва с мене като с близка. И в самия разговор успявам да я убедя кой десен ще е най-хубав за нея, коя стока ще е най-добра. Необходимо е да намерим общ „език“ с клиентите, да умеем да следим в техните души и най-важното — да можем да ги спечелваме. За това се искат културни обноски, а също да общаш и немиш купувачи.

Особено добри резултати дава откритият показ на стоките. При него клиентът има възможност отблизо да види стоката, да я разгледа, да я пипне. Когато един топ плат стои на рафта, той остава със седмици незабелязан. Друго е, когато го покажеш. ... Но да го покажеш така, както художникът показва своята картина. ...

В нашия магазин се продава и готово облекло. Затова често са въпросите за мода и за качеството на облеклото, за това дали има разлика в цените на готово облекло и при поръчка и др. Станала се да забавлявам всеотранно интересите на купувачите. А често пъти на практика се получава така, че едновременно да го върши с няколко клиенти. При такива случаи се иска майсторство, търпение и най-важното — културно отношение.

Може на мене да не ми е добре, може да ми се е случило нещо лошо в къщи, обаче, клиентите не трябва да забелязват това. ...

Недядю ТИЧКОВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в Сухиндол

Широк път на движението

С цел да се направи преглед и се даде нов импулс на движението за комунистически труд и да се създадат условия за обмяна на опит в тази насока, по решение на Градския комитет на БКП и Местния съвет на профсъюзите, в гр. Лясковец се състоя съвещание. На него се отчете производствена, културно-масовата и физкультурната дейност на бригадите за комунистически труд.

Докато в края на миналата година в градската община е имало 58 бригади, ферми и звена с 1082 участника, бореци се за званито, то сега броят им се е увеличил на 69 с 1669 участници. Освен това 18 магазинери от „Наркорм“ се борят за званито „Ударник на комунистически труд“.

Досега високото звание „Бригада за комунистически труд“ са получили 4 бригади в промишлеността със 70 участници и две звена в селското стопанство с 43 участници. От промишлените предприятия най-голяма масовост движението е намерило в Авторемонтната работилница и Винарския завод. Широко разпространение движението за комунистически труд през тази година има в ТКЗС, където 5 бригади, 18 звена, 2 краевферми и една овцеферма са включени в него.

Посочени бяха в доклада бригадите с добра и незадоволителна културно-масова ра-

бота. С направените след доклада изказвания се обмени опит и се дадоха препоръки. Интересно бе изказването на Цв. Караминчева, която разказа как е организирана културно-масовата работа в бригадата за комунистически труд. Тя подчерта, че постигнатите успехи се дължат само на колективния метод на работа. Ценни изказвания направиха и Атанас Първев, Георги Денев, Георги Папов и други.

Стоян Недялков, председател на Окръжното профдружество на леката и хранителната промишленост, говори за ролята на бригадирите в движението за комунистически труд.

Йордан Георгиев, първи секретар на Градския комитет на БКП, призовава да се пренесе опита, получен от съвещанието, по бригадите и звената за комунистически труд.

Съвещанието даде възможност да се обмени досегашния опит между отделните колективи и да се обличат те, откри широк път на движението за комунистически труд, послужи като стимул за разрастването му.

Тодор ЛИЦОВ
чрез Общественията редакция на в. „Борба“ в Лясковец

в. „БОРБА“
Стр. 3, бр. 73 от-18, VI, 1962 г.

Честита Хотнишка напоителна система!

(Продължение от стр. 1)
ване на 1 800 000 декара нови поливни площи още през тази година, към първия секретар на Централния комитет на Партията другаря Тодор Живков.

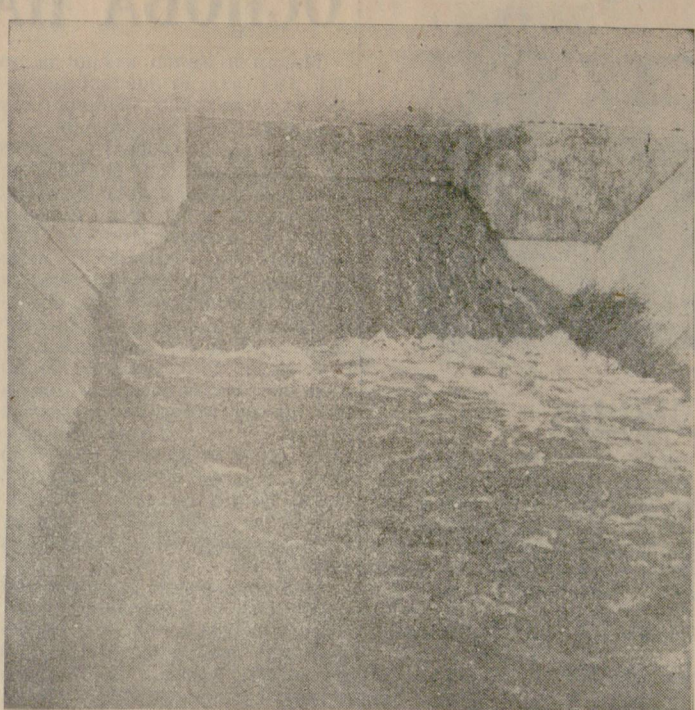
На четвърто място, това са торове. След няколко дни вие ще се поздравим с откриването на първия етап от Азотно-торовия завод край Стара Загора. Това ще бъде ново крупно дело на нашата народна власт.

Нека, пожела в заключение другарят Папазов, изобилието на плодотворите от селскостопанските култури и в този хубав край на нашата Родина потече както водите на Хотнишката напоителна система.

Другарят Йордан Костов прочете указ на Президиума на Народното събрание за награждаване на проявили се строители, монтажници, кооператори, инженери и проектантите при изграждането на Хотнишката напоителна система.

От името на присъстващите на митинга бе изпратена приветствена телеграма до ЦК на БКП.

После другарят Начо Папазов преряза лентата и обяви Хотнишката система за открита. Моторите на мощните помпи се завъртяха. По напоителния тръбопровод водата се изкачи на изходната шахта и оттам

От изхода на напоителния тръбопровод на помпната станция „Хотнишка-2“ потече изобилна вода.

покорно потече към плодородните ниви.

Радостта на кооператорите и кооператорките получи нова сила след съобщението за пус-

кането в орбита на новия съветски космически кораб „Восток-6“, пилотиран от съветската гражданка, първата жена-космонавтка Валентина Терешкова. С това събитие трудещите се от този край свързаха своята героична борба със сушата.

Ив. КОЛЕВ

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД С надежда към Москва

ПРОБЛЕМЪТ за забраната на опитите с атомно оръжие има дълга история. Той бе обсъждан в ООН, беше предмет на двустранни или тристранни преговори между държавите, които притежават ядрено оръжие. Комитетът на 18-те държави в Женева също вече дълго време се занимава с прекратяването на атомните опити. За съжаление всички тези преговори досега не са довели до някакъв осезателен резултат.

За това с толкова голяма надежда световната общественост посрещна съобщението, че е постигнато съгласие между председателите на Министърския съвет на СССР Н. С. Хрушчов, президента на САЩ Кенеди и министър-председателя на Великобритания Макмилън към средата на юли да се възобнови обсъждането на въпроса за забрана на опитите с ядрено оръжие с участието на представителите на Съветския съюз, САЩ и Великобритания.

Спирането на тези опити засяга всички народи, защото вредната радиация не признава граници. Но явно е също, че този проблем трябва да бъде разрешен преди всичко от държавите, които притежават ядрено оръжие и правят опити с него. Затова споразумението между правителствата на трите държави, които имат ефективна атомна мощ, придобива особено важно значение. Наистина има още една държава — Франция, която разполага с определено количество атом-

но оръжие. Естествено би трябвало да се предполага, че и тя ще участва в мерките за прекратяване на опитите, които могат да имат сериозни последици за народите. Обаче Франция по начало бойкотира всички усилия да се намери благоприятен изход от сегашното положение и се стреми да създаде своя атомна сила. Ръководено от свои съображения, които противоречат на интересите на самия френски народ, правителството на де Гол възмущава и занаят за да се отклонява от всякакво споразумение за забрана на ядрените опити.

Що се отнася до трите главни атомни държави, досегашните им позиции бяха твърде различни. Съветският съюз винаги се е стремил към слагане край на опитите с ядрено оръжие. Той дори обяви едностранно прекратяване и бе принуден да възобнови опитите едва след като САЩ нарушиха мораториума. В Женевския комитет по разоръжаването Съветският съюз се съгласи на съществени отстъпки, които обаче не бяха посрещнати с разбирание от страна на западните държави. Досега САЩ и Англия упорито се противопоставяха на постигането на действено споразумение за забрана на ядрените опити.

Съобщението за предстоящите разговори в Москва изменя до известна степен обстановката. Самият факт, че е постигнато съгласие за разговори показва, че и Западът не може да се задоволи вече с просто отрицание. Някои

нови елементи се съдържат и в речта на президента Кенеди, произнесена на 10 юни в Американския университет във Вашингтон. Особено значение има призивът на Кенеди до американците да преразглеждат своето отношение към Съветския съюз, а също и декларацията, че САЩ не възнамеряват да извършват атомни опити в атмосферата, докато и другите държави не започнат такива опити.

Предстоящите разговори в Москва ще се състоят в обстановка, която има и положителни и отрицателни страни. Към отрицателните се отнася създаването в продължение на редица години на недоверие във възможността от

положителен изход на такива преговори. Трудно е още да се каже какво ще бъде поведението на западните представители на разговора в Москва. Към положителните страни пък се отнася твърдата и непоколебима позиция на Съветския съюз, който без съмнение ще положи всички усилия да се стигне до окончателна забрана на ядрените опити под ефикасен международен контрол. Определен положителен смисъл има и самото съгласие на западните държави изобщо да участват в тези разговори.

Световната общественост обръща с надежда погледа си към Москва и очаква ялй после да бъде разрешен отнавян нагрезият проблем за забрана на опитите с ядрено оръжие.

Правителствената криза в Гърция

НАШАТА ЮЖНА СЪСЪДКА преживява една от най-значителните политически кризи през последното време. Правителството на Караманлис, което е известно със своя реакционна проамериканска курс, пада.

Формалната причина за кризата се търси в недоразуменията между министър-председателя и краля. Караманлис се бил противопоставил на намерението на кралското семейство да посети Англия, като изтъкнал съображенията, че такава посещение щяло да увреди на престижа на Гърция.

Но гръцкото кралско семейство

не за първи път отива в Англия. Защо именно сега такава посещение е нежелателно? Не може да се отрече, че Караманлис реално е пренебрегвал какви могат да бъдат последиците от създадено през последните дни неприязнено отношение на английското обществено мнение спрямо Гърция. А какво създаде това настроение? Развиването на реакцията, което стигна върхната си точка с убийството на Г. Ламбракис.

Тези дни дори се стигна до един рядък в международните отношения случай: министър-председателят на една държава — Караманлис, да се оправдава за действията си пред чужда и при това опозиционна партия — лейбъристите. Очевидно твърде силна е била тревогата на Караманлис, че да се реши на такава стъпка.

Правителствената криза в Гърция е отражение на общото недоволство в страната от досегашната политика на Караманлис и неговата партия Радикален съюз. Обвързването с НАТО и произтичащите от това опасности за гръцкия народ отдавна предизвикват безпокойство в обществеността. Дори и в средите, които не могат да бъдат наречени прогресивни, политиката на Караманлис не се ползуваше със симпатии.

Трудно е да се очаква, че реакционната върхушка в Гърция ще се отстъпи. Правителствената криза обаче показва, че досегашният курс на гръцката политика срещу все по-сериозни препятствия.

Вла. НАИДЕНОВ

АНГЛИЙСКА ПАРЛАМЕНТАРНА ДЕЛЕГАЦИЯ В ОКРЪГА

В неделя притеч в Великото Търново пристигна гостуващата у нас по покана на българската междупарламентарна група делегация на английската интерпарламентарна група. Тя се ръководи от Джон Арбътнот и се придружава от народните представители д-р Пенчо Костурков и Александър Обретенов.

На площад „Велчова завера“ делегацията бе посрещната от председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Костов, председателя на изпълкома на Градския общински народен съвет инж. Хараламби Куцаров и други официални лица.

Гостите и придружаващите ги лица посетиха Окръжния народен музей, разгледаха града и останаха очаровани от оригиналното разположение и чудния архитектурен ансамбъл на Велико Търново. Между домакините и гостите се състоя беседа.

Наградени строители

С указ на Президиума на Народното събрание са наградени работници и служители от системата на Гланово управление на водното стопанство, извели активно участие в изграждането на напоителната система „Хотнишка“. В Търновски окръг, както следва:

С НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА — ЗЛАТЕН:
Атанас Хр. Стойчев — багерист; Димитър М. Стоев — бригадир ел. монтажна бригада; инж. Любен П. Манолов — началник отдел ИППХМС „Водпроект“ — В. Търново; Люциан И. Кушев — бригадир на монтажна бригада; Нестор Г. Пангелов — бивш председател на строителния комитет, председател на ТКЗС с. Самоводене; Недялко Т. Каранев — бригадир на изкоп. бетонна бригада; Никифор Ив. Невков — бригадир на строително-кофражистка бригада.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — СРЕБЪРЕН:
Атанас И. Ангелов — изкопчик; бетонджия; Владимир Д. Статев — бригадир, ръководител на механизирания строителство — с. Д. Ореховица; Иван Г. Иванов — технически ръководител на участък с. Д. Ореховица; Иван Ал. Йовчев — изкопчик; Кирил Б. Попов — проектант на разширяването и съоръженията и главен инженер на ИППХМС „Водпроект“ — В. Търново; Минчо Ил. Киров — монтажник; Марин С. Папазов — бригадир на пумпна станция; Георги Г. Димитров — с. Д. Ореховица; Петър Г. Пелинов — механизатор; строител на младежка бригада; инж. Петър В. Андреев — главен проектант от напоителната система „Хотнишка“; Петър П. Ненков — технически ръководител на напоителната система „Хотнишка“ — началник Енергомеханичен отдел; Сталиян К. Узунов — технически ръководител на участък Р-1 — външна мрежа и жп съоръжения; Тодор А. Чангов — бригадир на изкопчикска бригада; Тончо И. Колев — багерист; Христо Д. Димлев — майстор-кофражист.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — БРОНЗОВ:
Боян К. Джинов — тракторен грейдерист; Борис Ив. Стоянов — технически ръководител на канал Р-4 и външна мрежа; Драган С. Драгачев — технически проектант ИППХМС „Водпроект“ — В. Търново; Дончо С. Душков — проектант ИППХМС „Водпроект“ — В. Търново; Иван Г. Иванов — арматурист; Иван А. Лазаров — ел. монтажник; Йордан Я. Табаков — изкопчик; Йордан Г. Хаджичев — технически изпълнител на канал Р-1 и външна мрежа; Петър М. Кунов — изкопчик; Павел П. Драгачев — технически ръководител на разширяване на главния десен канал; Симеон И. Монах — началник производствено-технически отдел; Трифон С. Трифонов — инженер към производствено-технически отдел.

С МЕДАЛ „ЗА ТРУДОВО ОТЛИЧИЕ“:
Александър Н. Геноски — изкопчик; Баю П. Гаджонов — изкопчик; Борис В. Каравасилев — изкопчик; бетонджия; Георги П. Байчев — изкопчик; бетонджия; Григор Г. Гончев — изкопчик; Гавраил Г. Гончев — изкопчик; Георги А. Гавраилев — изкопчик; бетонджия; Дончо М. Пачев — изкопчик; Димитър Г. Славчев — изкопчик; Димитър П. Баливанов — изкопчик; бетонджия; Еню Х. Генчевски — изкопчик; бетонджия; Зорна П. Дочева — кооператорка — с. Самоводене; Лилия С. Печина — изкопчик; бетонджия; Иван А. Генчев — кооператор — с. Самоводене; изкопчик; Иван Х. Полхристов — изкопчик; бетонджия; Иван Ц. Печинаков — изкопчик; бетонджия; Иванка Б. Димова — от ТКЗС с. Самоводене; Илия К. Узунов — старши техник към Енергомеханичния отдел; Илия Н. Стоянов — изкопчик; Йордан Б. Койчев — изкопчик; Йордан М. Попйорданова — кооператорка от с. Самоводене; Кина Б. Кукунджия — кооператорка от с. Самоводене; Крум В. Алексиев — старши изкопчик; Марин Кънев Касабов — изкопчик; бетонджия; Марин Х. Пенев — изкопчик; бетонджия; Марин М. Лисичков — изкопчик; Марин П. Маринов — изкопчик; Михаил Т. Михайлов — отговорник на изкопчикско-бетонджийска група; Михаил В. Ганчев — кооператор от с. Самоводене; изкопчик; Марин И. Косев — строител-кофражист; инж. Никола Г. Каранев — кооператор от с. Самоводене; изкопчик; Николай Г. Каранев — изкопчик; Пенчо Ив. Захариев — технически ръководител на помощна станция „Хотнишка-2“; Петър М. Велчев — изкопчик; Петко И. Цонев Кушев — изкопчик; бетонджия; Петър А. Ганчев — изкопчик; кооператор от с. Самоводене; Петко И. Туртев — изкопчик; бетонджия; Петър К. Попиванов — строител-кофражист; Тодор Н. Виларов — изкопчик; Тодор Петков Дечков — зенковид на изкопчикска бетонджийска група; Тодор П. Коидов — строител-кофражист; Христо К. Христов — изкопчик; Христо Х. Попиванов — строител-кофражист; Христо К. Йорданов — пом. технически ръководител на канал Р-5; Цветко Т. Кирванов — строител-кофражист.

БОРБА С ПОРНИ СПОРТИ

Републиканско зонално първенство по лека атлетика

Убедителна победа на търновски

Организираното през този спортен сезон първенство с участието на лекоатлетите и лекоатлетките от дружествата, които имат представителни отбори в „Б“ републиканските футболни групи, спомогна да се активизира работата по масовизирането на този основен спорт. В три кръга на различни места (Ловеч, Габрово, В. Търново) се състезаваха отборите от VII зона на „Б“ групата, между които и нашите представители от „Локомотив“ — Г. Оряховица, „Академик“ — Свищов и „Етър“ — В. Търново.

Състезанията от третия кръг, които се състояха в неделя на градския стадион във В. Търново, бяха решителни, тъй като окончателно трябваше да се излъчат първенците на зоната. Досега с най-добър актив бяха лекоатлетите на „Чардафон“ от Габрово и лекоатлетките на „Етър“.

Развоят на оспорваната надпревара, която се води през целия напрегнат състезателен ден, не доведе до особени изненади. При мъжете габровските състезатели („Чардафон“) не само потвърдиха, че са най-добри, но завършиха с повече точки (15 929), отколкото в предишния кръг в Габрово (14 627). Много добре се представиха лекоатлетките от В. Търново. За повечето от тях тази година е изпълнена със състезателни прояви, в които постиженията постоянно се подобряват. Така, докато в Габрово на 100 м. гладко бягане М. Пенчева от „Етър“ бе втора с 13,6 сек., завчера тя зае убедително първото място с по-добър резултат — 13,04 сек., следвана от съотборничката си Г. Иванова, с 13,05 сек. Голям успех постигна Росица Рашева от „Етър“ на 80 метра бягане с преприятствия. Времето й — 12,4 секунди (13,6 в Габрово), е нов окръжен рекорд в тази дисциплина. И победителката в скока на височина М. Манолова (Етър) се представи по-добре — 140 см. (135 см. в

Габрово), следвана от Кр. Донкова от „Локомотив“ със същото постижение.

И в скока на дължина първи са търновки: Р. Рашева с 4,91 и М. Манолова с 4,64. Пенка Паилова от „Академик“ — Свищов отново е първа на диск с 35,85 и на югълте с 11,52 метра. На 400 м. гл. бягане се наложи Ц. Каварджикова от „Чардафон“ с време 64,8 сек. пред Д. Райчева (Етър) с 65,6 секунди. Колнито хвърляща най-добре В. Пенчева и Л. Ноева от В. Търново — 29,75 и 26,45 метра. Търновки се наложиха убедително и в шафетата 4x100 метра — 53,8 секунди.

Ето и техническите резултати при мъжете: 100 м. — Д. Каранев (Ч) 11,04; Ц. Иванов (К) 11,04; диск — Ц. Стенков (К) 43 м.; 2. Д. Радев (Л) 36,84; 400 м. сп. ходене — И. Ив. Бодуров (Е) 27,40 минути; 1500 м. гл. бягане — 1. К. Монон (Ч) 4,10; шафета 4x100 — 1. „Чардафон“ 44,3 сек., 2. „Етър“ 44,5 сек.; скор височина — 1. Р. Александаров (Ч) 185 см., 2. Д. Дачев (А) 180; скор дължина — 1. Т.

Генов (Ч) 6,38 м.; копие — 1. А. Христов (А) 57,04 м.; югълте — 1. Ст. Вълв (К) 14,26 м.; 5000 м. гл. бягане — Д. Михайлов (Е) 16,518 м.; 400 м. гл. бягане — И. Камбуров (Е) 53,2; 200 м. с препятствия — Е. Селезов (Ч) 27,3 сек.; овчарски скок — В. Пашкулев (Е) 3,30 м.

В отборното класиране за мъже след габровци се наредиха лекоатлетите на „Етър“ — 11 150 точки, следвани от „Хр. Кърпачев“ — Ловеч — 11 136, „Академик“ — Свищов — 8939, „Орловец“ — Габрово 6958, „Локомотив“ — Г. Оряховица — 4359, „Гигант“ с Белене и „А. Кънчев“ от Трявна. Търновки заеха убедително първото място при жените с 10 694 точки пред „Чардафон“ — 7095, „Хр. Кърпачев“, „Академик“, „Локомотив“, „Орловец“ и „А. Кънчев“.

Ал. ТОШЕВ

2:0 СРЕЩУ „СПАРТАК“

Футболистите от „Спартак“ — с. Койнаре изненадаха в неделната среща във В. Търново с местния „Етър“ с активната си игра и резултатна борба за всяка първа точка. Те стъпиха да поддържат високо темпо до края на състезанието без да проявят признаци на умора. Бойката им започна, у която се развиха всички атаки на етърците, може би, най-добре обяснява успехите, постигнати от кой-

наските футболисти напоследък. Три минути преди края на първото полувреме, с гол на Такев от 11-метров наказателен удар, домакините поведоха — 1:0.

И след почивката като че ли етърци не можаха да надвишат известното подценяване на противника.

В 78-та минута Ст. Петров успя да намери път към мрежата — 2:0.

ИГРАЯТ ПИОНЕРИТЕ

В неделя окръжният пионерски първенец — отборът на училище „П. Р. Славейков“ от В. Търново игра първата си среща от крайните състезания за излъчване на новия пионерски републикански първенец по футбол. Противници на търновските пионери бяха другарчетата им от у-ще „Пансий Хи-

Загуба в Габрово

Локомотивци от Г. Оряховица изнесоха хубав мач срещу „Чардафон“ в Габрово. Но този път на габровците не стъпиха да резултат изгодните положения за гол, които се откриваха едно след друго, особено през второто полувреме. С голове в 24-та и 76-та минута габровци спечелиха — 2:0.

Б. МИНОВ

В ЗОНА „ЯНТРА“

Левски (Лясковец) първенец

Отмина и последният XXII кръг от първенството на зона „Янтра“. През цялата година на двете чели места бяха отборите от нашия окръг „Левски“ — Лясковец и „Червено знаме“ от Павликени. До края стигна дотам, че те деляха първото място с еднакъв брой точки и еднакво големо съотношение. Стана така, че в неделя, в среща помежду си в Лясковец, двата отбора трябваше да излъчат първенеца на зоната. Това бе фактически финален мач, в който съставите поддържаха почти с изравнени възможности. Точките бяха по 31, а големите съотношения — с малка преднина за павликени. За тях бе достатъчен равният резултат, докато левскарите трябваха да вкаса цена да спечелат победата.

Хиляди зрители от Лясковец и Павликени окуражаваха двадесет и двама футболсти, които бяха затруднени от тежкия терен. През цялата среща домакините имаша лек привес, за който съдействуваше и защитният вариант на игра, възприет от червенознаменци. Две грешки на вратаря на гостици — в 28-та и 60-та минута, бяха умело използвани и от Кирчев (Б) и Алиев (Г), които с далечни удари намериха очертанията на вратата — 2:0. И двата отбора играха коректно, водиха спорна борба, в която победиха по-настойчивите.

„Левски“ е първенец на зона „Янтра“ и ще участва в квалификационен турнир за влизане в „Б“ РФГ, който ще се състои след няколко дни в Троян.

Левскарите с. Летница (Ловешки окръг). Състезанието премина при жива и интересна игра, в която съставите бяха равностойни. Равен се оказа и резултатът — 2:2. Далени бяха по пет дузпи. Гостите реализираха само две. Така отборът на „П. Р. Славейков“ постигна първата си победа — 5:4.

ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ОРГАНИЗИРА ИЗКУПВАТЕЛНО БЮРО ЗА ЗЛАТО, СРЕБРО И ПЛАТИНА във вид на златни накити — обеци, пръстени, златни монети — наполеони, долари, пендари, лири, сребърни предмети и монети от емисии 1882 до 1913 и от 1930, 1934 и 1937 години.

Същото бюро извършва обмяна на златни монети срещу зъболекарско злато и приема злато и сребро в монети или предмети за преработка в бижута.

Чрез получените документи за продадено злато и сребро гражданите се ползват с предимство при купуване на дефицитни и вносни стоки чрез специалните магазини на КОРЕКОМ.

Изкупуването на злато и сребро се заплаща в брой по определени цени без всякакви формалности, веднага.

3—3

ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ГЪРСИ

Двама текстилни бояджии
Двама електробоуинобри
Десет обушари
Три тенекеджии
Двама чантаджии
Заплата по разценка.
Постъпване веднага.

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

— Нищо няма у него.
Целмс запозная:
— Задържах ви, вървете с вдигнати ръце към лодката! А ти, Озол, вземи кифара му...
И Густав излезе с вдигнати ръце, навелвайки се под ниската сайвана, но без да смене ръце. Зад него вървеше Целмс с пушката, а зад Целмс Озол с кифара. И така те тръгнаха към лодката.

Целмс запозная на Густав да седне в единия край на лодката. Озол постави кифара и отклони кифара на веригата, с която беше свързана лодката. След това той влезе с кифара в лодката и седна на веслата. Целмс се устрои на носа, внимателно наблюдавайки Густава.

Трябваше им да се спуснат по течението около половин километър, за да спазат на крайбрежната височина, а оттам да преминат

още половин километър до хутора, в който имаше телефон. Озол се хвана за веслата, но лодката веднага се завъртя на всички страни. С рибарска работа Озол не се занимаваше, не умееше да гребе и да управлява лодката и особено в пълнонощие. Впрочем, той би съумял да стреле с пушката и Целмс, след известно колебание, му предаде пушката, а сам седна на веслата.

Силното течение носеше лодката. Наоколо беше само вода, истинският бряг се долавяше само по храсталаци и дърветата, подаващи се от водата. Незнапътният седеше неподвижно, с лице към гребците и конвоира, гледайки в мътната вода с някакви слеци, сякаш нищо не виждаше очи. По лицето му пробягваше от време на време нервен трепет.

Лодката се връза с носа в размекнатата пръст. Целмс хвърли веслата, крачна направо във водата и измъкна лодката до половината на брега. После взе пушката от Озол и запозная на задържания да излезе. Озол пак

хвана кифара и тръгна вдясно от задържания, а Целмс на три крачки назад. Те вървяха към викания се в далечината хутор. Густав се спря, обърна се към Целмс и заприкача.

— Аз имам пари! Много пари! Ще ви ги дам! — трескаво говореше той.

Той сякаш беше забравил за пушката на Целмс, пъкна ръка във вътрешния джоб на самото и извади оттам парча сторублевки.

— Сложи парите си в джоба — и напред! — гневно извика Целмс.

По лицето на задържания се стичаха слъзи и пот. Но пушката на Целмс се допря едва ли не в гърдите, и човекът се обвърна на сякаш ватени, подгъващи се крака и покорно закрачи по-нататък.